

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XObdo/476/2017
Identifikačné číslo spisu: 3812219219
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3812219219.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 5C/216/2012, na dovolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/18/2017-20 z 18. januára 2017, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobkyne na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- III. Žalovaná m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením č. k. 17Co/18/2017-20 zo dňa 18.01.2017 potvrdil uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 5C/144/2012-9 (5C/216/2012) zo dňa 15.02.2013, ktorým bola žalobkyňi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok 66 eur za vznesenie námietky zaujatosti účastníkom konania podľa položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 27.02.2017.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote dovolanie argumentujúc dovolacím dôvodom uvedeným v § 431 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý konkretizovala dôvodom zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súčasne dôvodom podľa § 420 písm. e/ C. s. p., teda že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Navrhla rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť. Súčasne navrhla konanie prerušiť a Ústavnému súdu Slovenskej republiky predložiť návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s článkami Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“). Navrhla tiež, aby dovolací súd rozhodol o odklade vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) skúmal najskôr dôvodnosť procesného návrhu žalobkyne na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p. a dospel k záveru, že návrh na prerušenie konania je potrebné zamietnuť.

4. Žalobkyňa návrh na prerušenie konania odôvodnila tým, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov (položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR), pretože poplatok za námietku zaujatosti má povahu poplatku za vyjadrenie sa k otázke nestrannosti sudcu, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces, vrátane práva na nestranný súd.

5. Najvyšší súd považuje za potrebné v prvom rade poukázať na legálny výklad zákonodarcu, podľa ktorého k opätovnému zavedeniu poplatku za vznesenie námietky zaujatosti uskutočnenému zákonom č. 621/2005 Z. z. došlo v snahe zabrániť zneužívaniu tohto inštitútu. Poplatok za vznesenie námietky zaujatosti má mať povahu kaucie, a teda poplatníkovi sa vráti, ak námietku zaujatosti podal odôvodnene (za tým účelom došlo predmetným zákonom aj k novelizácii § 11 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch). Účelom zavedenia poplatku za vznesenie námietky zaujatosti tak bolo zamedziť zbytočnému predlžovaniu súdneho konania predkladaním nedôvodných námietok zaujatosti.

6. K žalobkyňou tvrdenému rozporu položky 17a Sadzobníka súdnych poplatkov s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR najvyšší súd poznamenáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky sa obdobnou otázkou opakovane zaoberal a dospel k záveru, že uloženie poplatkovej povinnosti v občianskoprávných veciach nemožno samo osebe považovať za rozporné s právom na prístup k súdu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR alebo čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (porovnaj sp. zn. I. ÚS 176/03, I. ÚS 45/09, I. ÚS 464/2010). Aby však konkrétna poplatková povinnosť obstála ako prípustný zásah do základného práva na súdnu ochranu, musí nielen sledovať legitímny cieľ, ale tiež rešpektovať ústavou predpokladané medze vyplývajúce z princípu proporcionality. Konkrétne opatrenie obmedzujúce právo jednotlivca na prístup k súdu musí byť primerané svojmu účelu a nesmie jednotlivcovi zužovať prístup k súdu takým spôsobom alebo v takej miere, že bude narušená samotná podstata tohto základného práva (PL. ÚS 56/07).

7. Právna úprava súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti je podľa najvyššieho súdu primeraná svojmu cieľu a prispieva k zachovaniu iného ústavou zaručeného práva, a to práva na prerokovanie veci v primeranej lehote. Jej zavedenie nebráni strane sporu vyjadriť sa k otázke zaujatosti sudcu, a teda nejde o opatrenie, ktoré by jednotlivcovi zužovalo prístup k súdu v takej miere, že by to narušovalo samotnú podstatu základného práva vyplývajúceho z čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

8. Najvyšší súd sa preto nestotožnil s názorom žalobkyne, že zavedením súdneho poplatku za vznesenie námietky zaujatosti ide o neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces, vrátane práva na nestranný súd, garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jej návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol.

9. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., sa následne zaoberal prípustnosťou dovolania a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť.

10. Podľa § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 420 C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodnutie trpí vadami zmätočnosti uvedenými v písmenách a/ až f/ citovaného ustanovenia.

12. Dôvody zmätočnosti taxatívne upravené v citovanom ustanovení možno uplatniť len proti

rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol vo veci samej alebo proti rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí. Pod vecou samou treba rozumieť predmet konania vymedzený v žalobe, o ktorom má byť v konaní vecne rozhodnuté. Rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 420 C. s. p. je potom rozhodnutie vydané odvolacím súdom po prejednaní veci (odvolania), v ktorom odvolací súd rozhodol o uplatnenom nároku.

13. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Takéto uznesenie odvolacieho súdu, v súlade s vyššie uvedeným, nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Dovolanie žalobkyne smeruje preto proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

14. So zreteľom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol.

15. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.